La final més clàssica

L'Spar Citylift Girona fa la feina a Vitòria i serà el rival de l'Avenida en el 'play-off' per decidir el títol

La superioritat gironina en el joc interior torna a ser molt gran, sense necessitat de recórrer gaire a Ibekwe

L'Spar Citylift Girona serà dimecres vinent a Salamanca per iniciar la final de lliga, la tercera seguida de l'equip gironí, que aquesta temporada encara no ha pogut guanyar l'Avenida. Ahir l'Uni va saber jugar el paper de favorit i, sense descompondre's mai, va fer compatible un partit poc brillant i d'anotació baixa amb un triomf sòlid i solvent, per desgast del rival, sobretot gràcies a una superioritat enorme en el joc interior, particularment en el rebot.

No van fer falta massa minuts d'Ibekwe. De fet, la nigeriana no va entrar mai en el partit. Però doblant el rival en el rebot (16 a 8) i sense que l'Araski n'ensumés cap en atac era molt senzill manar en el marcador al final del primer quart (9-17) tot i el pobre 3/11 de 2. Oma havia tornat d'inici per defensar Silva –es va repetir l'alternança de fins a quatre jugadores– i l'Uni vigilava de prop Tudanca, que no anotaria fins a la segona meitat. Intimidades per Coulibaly, forçades a llançar molt de lluny, fora de posició i amb el rellotge pressionant, les locals no ho compensaven al darrere. "A passejar a una altra banda, aquí es ve a pencar!", etzibava Made Urieta en el primer temps mort.

Més encallatL'Araski va descomprimir-se a partir de les rotacions i en el segon quart va assolir el nivell de defensa i circulació de pilota mínim per competir amb l'Uni, que hi ajudava amb el seu desencert i, sobretot, amb el reguitzell de pèrdues. Leo Rodríguez va entendre que, sense punteria des de l'arc, li convenia ser més agressiva amb la pilota i en va treure faltes, tirs lliures i 9 dels 14 punts de l'Uni en el segon quart. Les defenses alternatives de l'Araski van intentar marejar més l'Uni i tancar millor el rebot defensiu, cosa que va aconseguir (9 en el quart per l'Araski i 10 per a l'Uni) fins al punt que va guanyar el parcial i a la mitja part era ben viu (26-31). Dels 26, 15 venien de mans de Pardo i Silva.

Però tornant del vestidor les locals –menció per a Tudanca– no van veure anella i el primer bàsquet, un triple d'Aldalur, va arribar gairebé passats cinc minuts (29-36). A L'Uni també li costava trobar Coulibaly a dins, que hauria estat el mètode més simple i eficaç d'esparracar el partit.Peters remataPer a l'Araski l'últim quart va començar amb les mateixes dificultats per sumar. Però a l'altre costat Peters tenia una d'aquelles ratxes seves i amb nou punts seguits disparava l'Uni (34-50). Amb 39-50 i un últim intent de defensa zonal però amb més agressivitat i activitat de braços i cames, l'Araski va decidir que moriria dempeus (Silva fins i tot va mantenir-se en pista anant coixa). Va rendir-se amb un triple de Leo (39-57) que va ser el preludi dels minuts de descans per a Coulibaly i Jordana, les dues peces clau de la semifinal. L'Araski no ha tingut antídot contra elles, però en la final (26 d'abril a Salamanca, 29 d'abril a Fontajau i, si cal, 2 de maig a Salamanca) res pot ser igual.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 20-04-2017 Pàgina 24

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1122869-la-final-mes-classica.html